

տին հասած էր: Բոլոր չարագործները
կ'աշխատէին իրեն հասած:

Գիտենք արդէն թէ որոշած էր կուռի
Մելեքիոր տնւ Ռափոյի եւ Լալուէթի դէմ:

Այդ նշաւատկով, արդէն որոշած է
ամէն միեւնոց ձեռք առնել, ու գայլուեան
մը հռնդարտ շքից իւր հակառակորդ-
ները:

Օր մը, լրագիր մը կ'որդացած պա-
հուն — արդէն շատ կ'արդար — ալքի
գարկուս Պէթթի Մէլլանի անշնացման
լուրը եւ իսկիւն հասնիաւով թէ ո՞վ է ա-
ռեւանդած զոյ՞ն, հրաման տուաւ Ժօրի
կէտի որպէս զի անխիղապէս այլապէս
զտանկ այն տեղը: Ուր Լալուէթ կ'ընար
Պէթթիը պահած ըլլալ:

Իսկ ինքը, առաջի Ժամանակ կորոն-
ցընենու, Մայնէ-Լուարի նահանգը մեկ-
նեցաւ, որպէս զի կարենայ արգիլել Լա-
լուէթի այն այցելութիւնը՝ զոր պիտի
տար Ժորաուս-Պելէզգի կոնսնիս:

—

Շարունակելի)